

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Realitet

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1974

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Realitet](#) 3

[Realitet](#) 4

[Realitet](#) 5

[Realitet](#) 6

[Realitet](#) 7

[Realitet](#) 8

[Realitet](#) 9

[Realitet](#) 10

ret1974

REALITET

1974

EF – løfter, realiteter og alternativet

IB CHRISTENSEN,
formand for Retsforbundets
folketingegruppe.
Medlem af markedsudvalget.
Valgt i Århus amt.

Det var gyldne løfter, EF-tilhængerne lokkede med før folkeafstemningen.

I dag kender vi alle realiteterne.

Landbruget har igen svære tider. De øvrige EF-lande giver i strid med Rom-traktaten stor økonomisk støtte til deres landmænd. Til dette kommer sammenbrudet i EF's tåbelige, bureaukratiske landbrugsordninger, overproduktion og dumpingsalg til omverdenen.

De forventede „EF-gevinster“ er forlængst kapitaliseret til højere jord- og ejendomspriser, og har dermed ydet deres bidrag til den forrygende inflation. Det samme har EF's told på råvarer, halvfabrikata og produktionsudstyr. Betalingsbalanceunderskudet, som man lovede halveret, er blevet fordoblet!

EF, der „ikke havde noget med udenrigspolitik at gøre“, taler nu med én stemme i de fleste udenrigspoliti-

ske spørgsmål. I FN, GATT og andre internationale organisationer koordineres EF-landenes synspunkter, og er der modstrid mellem EF's holdning og de nordiske landes stilling, vælger Danmark EF imod Norden.

EF's forhold til den tredje verden er præget af manglende vilje til imødekommenhed over for disse landes interesse i at eksportere forarbejdede varer til Europa. Når de fattige landes konkurrenceevne viser sig, spærres der af, hvadenten det drejer sig om landbrugsvarer, tekstiler, fodtøj eller andet.

Alt imens kvæmmer EF-bureaukratiet videre. 30.000 forordninger og direktiver ensretter landenes lovgivninger på snart sagt alle områder.

Den økonomiske-monetære union skal udmunde i en fælles valuta, og en sådan kan ikke skabes uden en fælles økonomisk politik. I forberedelserne er man allerede nået til forslag om en ensartet momsstruktur. Det hele skal krones med den politiske union. Denne må ifølge Frankrig og Vesttyskland bl. a. omfatte en fælles sikkerhedspolitik, men også uddannelsespolitik og indenrigspolitik anføres som mulige emner i det officielle spørgeskema fra EF til regeringerne om unionen.

Ligesom Retsforbundet i folketinget på ethvert niveau har bekæmpet integration og harmonisering og EF-politiken iøvrigt, således vil vi selvsagt gøre alt for at få Danmark ud af EF, så vort folk kan vælge den samme frie vej, som de øvrige nordiske lande: en frihandelsaftale med EF og et tæt samarbejde med de øvrige nordiske lande.

Hvordan ønsker du politik finansieret?

KJELD ANDERSEN,
forbundsrådsmedlem.
Opstillet i
Frederiksborg amt.

Betaler du tilskud til politisk arbejde, du ikke sympatiserer med? Sandsynligheden herfor er stor.

Det er nemlig en kendsgerning, at L. O. tvinger alle fagforeningsmedlemmer til gennem kontingentet at betale store beløb til Socialdemokratiet og dets presse. Tilsvarende tvangsindlægger arbejdsgiverforeningen sine medlemmer til at finansiere de borgerlige partiers propaganda.

Retsforbundet synes dette er forkasteligt. Det strider imod det enkelte menneskes per-

sonlige frihed, at man gennem et nødvendigt medlemsskab af en faglig organisation i dag kan tvinges til økonomisk at støtte en bestemt partipolitisk opfattelse.

Vi har derfor fremsat forslag til en lovændring, der forbyder såvel fagforeninger som arbejdsgiverforeninger at bruge af medlemskontingentet til partipolitisk arbejde. Hvis man samtidig med kontingentet ønsker at give et frivilligt bidrag til partipolitik, skal det ifølge vort lovforslag ske til en særskilt kasse. Fagligt kontingent for sig og partipolitisk bidrag for sig.

er trumf i Danma Retsforbundet

Spar skatterne ned!

OLE FLYGAARD,
medlem af finansudvalget.
Valgt i Nordjysk amt.

Nu vil befolkningen have skattelettelser – og alle ved, at offentlige besparelser er forudsætningen.

Kigger man finansloven igennem, finder man nok af muligheder. Regeringen siger, at der skal spares 5 milliarder kr. – i virkeligheden et beskedent mål med et statsbudget på nær ved 65 milliarder.

Retsforbundet vil spare de statsudgifter, hvor alle nu betaler til nogle få, selv om der ikke er noget socialt behov herfor.

Vi vil afskaffe erhvervstilskud. Hver erhvervsgren må selv dække regningen også for forsøgs-, udviklings-, konsulent- og eksportarbejde. Ellers hæmmes erhvervenes tilpasning til realiteterne – og livsnerven: konkurrenceevnen går fløjten. Vi vil fjerne tilskud bl. a. på boligområdet. Tilskud her udløser højere bygge- og etableringsomkostninger og højere lejer, og går da i grund-ejerlommer, skønt de var tiltænkt lejere.

Vi vil afskaffe statstilskudene til formål, som det er rimeligt, at den enkelte selv vurderer, om han vil betale for: Kulturliv – sportsliv (tipsmidlerne må til gengæld være idrættens – alene!) – fritidsterapi i hække-, flette- og kortspilklubber o. s. v.

Der kan spares milliarder, uden at sociale hensyn tilside-sættes, og uden at nedskæringerne sker hurtigere end, at de, der urimeligt har fået støtte, får rimelig frist til at vænne sig til at klare sig selv.

Spare skal vi for at få skattelettelser. Skatten skal mindskes, således at de mindste indkomster slipper fri af skattesystemet. Skattelettelsen skal endvidere medføre, at den sidst tjente krone ikke beskattes så hårdt, at det ikke betaler sig at gøre en ekstra indsats. Skattesyste-met og de sociale sikringssystemer må sømordnes, så det virker fremmende for initiativet.

Det betyder, at den skattefrie bundgrænse må hæves til ca. 15.000 kr. pr. person – og at proportionalsskatte-grænsen hæves mest muligt – vel til omkring 100.000 kr. pr. familie.

Det vil lette – og det er det, skatteborgerne har behov for. Retsforbundet har også på dette område den politik, der er brug for.

EN JORDREFORM

*der løser sociale og
samfundøkonomiske
problemer*

POUL WESTERGAARD,
Retsforbundets politiske
ordfører. Medlem af det
politiske økonomiske udvalg.
Valgt i Københavns amt.

Al velstand skabes ved arbejde. Tekniske fremskridt og nye måder at arbejde sammen på har gjort arbejdet stadig mere produktivt, og Danmark har i de sidste 10-15 år oplevet en stærk stigning i sin samlede velstand.

Men i kølvandet på velstandsstigningen er der sket en endnu kraftigere stigning i værdien af Danmarks jord. 700 procent på 14 år. 100 milliarder kroner. Så meget af velstandsfremgangen er tilfaldet et mindretal af be-folkningen udelukkende i kraft af, at dette mindretal har ejet jorden. Så meget dyrere er det blevet at gennem-føre et generationsskifte. Så meget dyrere er det blevet at bruge Danmarks jord – og bruge jorden skal vi alle-sammen.

Inflationen og spekulationen i jordpriserne er mere end et socialt fordelingsproblem. Når så mange penge skal bruges til at finansiere jordprisstigningerne bliver det dyrere at gennemføre de produktive investeringer og byggeriet. Højere rente, større produktionsomkostnin-ger, ringere konkurrenceevne og højere boligudgifter er blot nogle af det uleste jordproblems øvrige skadevirk-

Stands jordspekulationen – støt Rets

rk et har ♠ på hånden!

ninger. Derfor har Retsforbundet i folketinget fremlagt en skitse til en tilbundsgående løsning:

Alle jordejere skal fremtidig til staten betale en årlig afgift, der svarer til, hvad enhver på lige fod med andre er villig til årligt at betale for at have ejendomsret til det pågældende areal. Afgiften fastsættes direkte ved periodiske vurderinger og vil – rigtigt ansat – betyde, at enhver overalt i fri handel vil kunne erhverve jord til en pris, der alene svarer til de reale værdier, der er på jorden (bygninger, hegn, afgrøder m. m.). Altså uden købesum for den nøgne jord, uden kurstab og uden ågerrenter, kun med pligt til at svare den årlige afgift til staten.

De nuværende jordejere holdes skadesløse for den nye afgift, ved at de får et statsligt tilgodehavendebevis, som i tyve år årligt afkaster det samme, som jordafgiften udgør det første år efter reformen. Derefter nedsættes erstatningsydelsen med 1/10 om året.

Forskellen mellem statens stigende indtægter fra jordafgiften og udgifterne til erstatningsydelser skal bruges til at nedsætte indkomstskatten, f. eks. ved et fradrag i skatten lige stort for alle. Hvis skatten er mindre end fradraget, kan det overskydende beløb evt. udbetales kontant.

Retsforbundet sender Dem gerne det detaljerede forslag.

Det drejer sig om beskæftigelsen:

Væk med byggemomsen

Retsforbundets plan for kamp mod arbejdsløsheden

NIELS MØLGAARD,
medlem af Folketingets
arbejdsmarkedsudvalg.
Valgt i København.

Retsforbundets plan for kamp mod den truende arbejdsløshed bygger på, at det er byggeriet, ledigheden skabes i.

– Retsforbundet vil fjerne byggemomsen, der fordyrer lejligheder med 30.000 kr., så huslejen øges med 300 kr. pr. måned, og parcelhuse endnu mere. De 900 mill. kr. en momsrefusion koster statskassen, spares i arbejdsløshedsunderstøttelser. Kun 1 pct. arbejdsløshed koster understøttelser på nær ved 400 mill. kr. Med de menneskelige tragedier ved arbejdsløshed in mente må man sige, at byggemomsen koster dyrt!

– Samfundøkonomisk fornuftige anlægsopgaver må fremskyndes: Storebæltsbroen, Køge Bugt-banen, Farumbanen og bro- og vejarbejder i provinsen. Hvorfor vente med disse til der savnes arbejdskraft. De fremmer erhvervenes konkurrenceevne ved at formindske transportomkostningerne. Denne konkurrenceevne sikrer beskæftigelsen på langt sigt.

– Investeringsrammerne for kommunerne må lempes for at muliggøre nyttige kommunale anlægsprojekter.

– Kommunerne skal have lov til at købe jord op for udløjning på jordrente vilkår. Derved får den, der vil bygge, mulighed for at bruge hele sin startkapital på byggeriet frem for som udbetaling på grunden. Jordspekulationsproblemet, der er centralt for bolig- og byggemarkedet må angribes – og Retsforbundets jordreformforslag anviser veje hertil.

– Besparelser på statsbudgettet og skattelettelser skaffer borgerne midler til også at bygge – og derfor betyder Retsforbundets politik også ad den vej bedret beskæftigelse.

– Ingen kan med sin sociale samvittighed i behold forsvare større arbejdsløshed. Intet demokrati har nogensinde overlevet massearbejdsløshed. Der må handles nu for at bekæmpe arbejdsløsheden – af hensyn til fremtiden for den enkelte og samfundet, finder Retsforbundet.

Retsforbundets forslag til besparelser, jordlove, kamp mod arbejdsløsheden m. m. kan fås gratis fra Retsforbundet, Kroghsgade 1, 2100 Kbh. Ø.
Tlf. (01) ØBRO 883.

Ring og bestil hos
Birgit Offersen.

Retsforbundet – Giro 1497 Sahl, 8850 Bjerringbro

FORSVAR og FRIVILLIGHED

KELD HJORT NIELSEN,
landskasserer for
Retsforbundets Ungdom.
Opstillet i Østre Storkreds.

Retsforbundets respekt for det enkelte menneskes personlige frihed og selvbestemmelsesret gør partiet til modstander af tvangsudskrivning til forsvaret. Når dertil kommer værnepligtssystemets samfundseconomiske ressourcospild og urimelige byrder på visse årgange, er nødvendigheden af en mere tidssvarende måde at skaffe militært personel på, yderligere understreget. Retsforbundet har fremlagt forslag til en bemandingsform for forsvaret, som bygger på lønnet frivilligt personel, der efter en effektiv uddannelse på mindst 6 måneder indtræder i beredskabsstyrken sidelevende med, at de har en civil tilværelse på lige fod med andre. Forsvarets komplicerede våben og udrustning giver jævrigt god saglig baggrund for at foretrække kontraktansatte frem for indkaldte, idet det giver en langt større effektivitet. Vort forslags gode muligheder for at gennemføre en civil uddannelse eller erhvervsarbejde samtidig med beredskabsstjenesten skulle forhindre, at man ender i en „blindgyde“ i forsvaret. Den frygt, som nogle har for en hvervet hær i retning af „junte-agtige“ tilstande, er ubegrundet. Forhåbentlig vil der i den nærmeste fremtid blive åbnet politisk mulighed for gennemførelsen af denne reform, der respekterer det enkelte menneskes selvbestemmelsesret og muliggør store samfundseconomiske besparelser.

Magistratsregering - hvad er det?

POUL THORUP KRISTENSEN,
næstformand i Retsforbundet.

At tale om kriser er på mode. Regeringskriser er del af den mode. Regeringskrise er det, Danmark oplever efter hvert valg, indtil en del af folketingets partier er blevet enige om, hvem der skal danne regering. Mange regeringskriser er slet ikke kriser. Der er blot tale om en almindelig forfladigelse af det danske sprog for at sætte lidt kolorit på hverdagen, samtidig med at politikerne helt naturligt må sunde sig oven på det valg, der netop har fundet sted, før de kan overskue situationen.

Det går der en masse tid og en masse kræfter med. Spildt tid og spildte kræfter.

Retsforbundet foreslår, at der i fremtiden dannes magistratsregeringer. Det vil sige en regering valgt af Folketinget blandt alle partierne i tinget. Det er ikke det samme som en samlingsregering. En samlingsregering er netop en kriseregering, hvor man mere eller mindre lægger de forskellige partiopfattelser bort, og kun vedtager nogle absolut nødvendige love.

Magistratsregeringen skal stå til ansvar over for Folketinget. Og vil Folketinget ikke have regeringen mere, vedtager det et mistillidsvotum til regeringen ganske som normalt. Det vil bare ske sjældnere. Måske aldrig. Et nedstemt forslag vil nemlig ikke mere være grundlag for krise. De forslag, der er flertal for i folketingssalen vil naturligvis blive vedtaget. De andre falder bort.

På den måde kan man tale om, at Folketinget er trukket i arbejdstøjet. Vi bliver fri for det taktiske kævl. Og demokratiet bliver ikke ringere af den grund. Tværtimod.

Undertegnede ønsker:

- ☐ Nærmere oplysninger om
DANMARKS RETSFORBUND
- Abonnement på ugebladet
VEJEN FREM -
- ☐ Årsabonnement kr. 84,00
☐ pr. kvartal kr. 23,00
- ☐ At indmelde sig i
DANMARKS RETSFORBUND
- ☐ At indmelde sig i DANMARKS
RETSFORBUNDS UNGDOM

Navn:

Stilling:

Adresse:

Sæt kryds ud for det ønskede

**DANMARKS
RETSFORBUND**

**Krogsgade 1
2100 Kbh. Ø.**

TF. (01) ØBRO 883

ret 1974

REALITET

1974

Sæt friske folk ind i lokalpolitikken

Eva Hemmer Hansen
Århus

Landspolitik i Danmark var indtil folketingsvalget den 4. december i fjor ved at blive til et familieanliggende mellem toppolitikerne i de fem "etablerede" partier og topledere i de store interesseorganisationer. Så brød vælgerne ud – med overraskende kraft. De nye folk i tinget har nu den opgave at standse udviklingen henimod at afskaffe demokratiet i demokratets navn og føre magten i landspolitikken tilbage til folketingsalen.

Næste skridt bliver 5. marts, hvor vi skal vælge kommunal-

råd – og så de inderligt overflødige amtsråd, der er ved at forvandle nærdemokratiet til en kinesisk æske af papirer inden i papirer, med flere og flere offentligt ansatte til at pakke papirbjergene ud, og enkelte næsten professionelle toppolitikere som formelt ansvarlige for noget, de mange steder ikke kan overskue.

Jeg har siddet 12 år i en kommunalbestyrelse under den gamle ordning, og alle gode magter skal vide, at allerede dengang var der papir og formaliteter nok. Det er blevet værre. Man hører den ene efter den anden af gamle kommunalpolitikere med erfaring i nærdemokrati give op over for det nye, melde sig trætte, sige fra. Men det er ikke vejen frem. Det meste af papirvældet er kun indpakningspapir. Det drejer sig om at sætte nye mennesker ind i de lokale råd, kandidater, der er indstillet på at forsvare nærdemokratiet og ikke lade sig imponere af "det, vi plejer at gøre". Danmarks Retsforbund vandt tillid hos vælgerne ved folketingsvalget på sin nøgterne, selvstændige holdning og sin vilje til at løse problemerne utraditionelt, efterhånden som de melder sig. Dets folk vil kunne bringe et frisk pust også ind i lokalstyret – blæse nogen af papirbjergene væk, så borgerne kan se, hvad det virkelig drejer sig om. Vejen frem – eller tilbage – til nærdemokratiet går gennem Retsforbundet.

Selv en enkelt retsforbunds-kandidat kan blive fornyelse i et træt lokalstyre. Tænk på det ved valget den 5. marts.

Hvad vil Retsforbundet i de kommunale råd?

N. Nehr
Esbjerg

En væsentlig del af arbejdet i amts- og byråd er bestemt af lovgivningen, og det påståede kommunale selvstyre er således en mere teoretisk end reel mulighed.

Retsforbundet vil trods dette alligevel kunne være med til at ændre rådernes arbejde i gavnlig retning på en række områder:

1. Den kommunale administration kan forenkles og smidiggøres ved afskaffelse af dobbeltadministration i forholdet mellem amt og kommune.
2. Den kommunale bygge- og anlægsvirksomhed skal saneres, så fejlinvesteringer og prestigeprojekter forhindres.
3. De kommunale tilskudsordninger til gruppe- og særinteresser skal standses, så udgifterne kan sættes ned.

4. Inden nye funktioner og institutioner sættes i gang, skal der foretages beregninger og vurdering af driftsomkostninger og påvirkning af miljøet.

5. De kommunale indtægter skal i højere grad baseres på opkrævning af grundskyld. Det vil give rimeligere beskatningsforhold for alle.

6. Borgerne skal med ind i beslutningerne om udviklingen i lokalsamfundet, både med hensyn til byudvikling, anvendelse af bevilninger, f.eks. i folkeskolen, miljøudvikling m. m.

Som en fællesnævner for retstatsfolks arbejde i kommunale råd kan sættes ønsket om at arbejde for en forenklet og klar administration, der løser de fælles opgaver i lokalsamfundet uden at skele til særinteresser.

For kommunalt selvstyre Forenklet adm

Perspektivplanerne og kommunerne

Poul Erik Nielsen,
Esbjerg

Lad mig for en sikkerheds skyld indlede med at understrege, at de to perspektivplaner (PP I fra marts 1971 og PP II fra januar 1974) slet ikke er planer, der viser, hvorledes samfundet skal udbygges. De er beregninger – og nyttige beregninger –, der viser, hvorledes samfundet vil udvikle sig, hvis den nuværende udvikling fortsætter.

De viser os – i god tid – hvorledes det vil gå, hvis linien i dansk politik ikke brydes.

PP I viser således, at antallet af offentligt ansatte vil stige fra 417.000 i 1970 til 644.000 i 1985, altså mere end 15.000 om året, og at det offentlige, der i 1970 beslaglagde 45 % af nationalindkomsten, i 1985 vil beslaglægge 58 %.

Efter det oplyste viser PP II, at antallet af offentligt ansatte og offentligt forsørgede vil stige endnu mere. I PP II diskuteres i øvrigt mulighederne for at skaffe det offentlige nye indtægter, idet det er helt klart, at de nu kendte skatteformer ikke kan indbringe de beløb, som bliver nødvendige.

Planerne vil give anledning til megen snak om besparelser, men hvad er besparelser? Det er ikke en ændring af udviklingen, men blot en forsinkelse.

Planerne viser, at den politiske linie må brydes. Skellet mellem det offentlige virksomhed og den private sektor må ikke være tilfældig, for så bliver det offentlige ved med at udvide.

Retsforbundet har intet mod besparelser, hvis de er fornuftige. Besparelser giver bare ikke Danmark en bedre politik.

Retsforbundet ønsker det offentlige opgaver skarpt afgrænset. Der må drages en grænse mellem fællesopgaverne og den private sektors opgaver. Dette må gøres inden for såvel statens som kommunernes område.

Kun en skarp grænse mellem fællesskabet og det private sikrer, at det ikke går som i perspektivplanerne – eller endnu værre.

SKATTESTOP – GÆLDSSTOP

H. P. Jespersen
Herning

Til kommunalvalgene opstiller Danmarks Retsforbund overalt i landet, hvadenten det sker på politiske lister med betegnelsen „E“ eller på upolitiske lister.

Overalt, hvor man sætter retstatsfolk ind i rådene, ved man, at de vil arbejde for skattestop og gældsstop.

Skattestop, fordi vi principielt mener, at kommunerne bør opkræve grundskyld i stedet for skat, men også fordi skatterne er blevet for høje og derved modvirker folks lyst til at gøre en indsats.

At skatterne også som bivirkninger medfører en forøget inflation og skaber et for stort administrativt apparat bør efter vor opfattelse få borgerne til at hjælpe os med at få skatterne ned igen.

Gældsstop, fordi gæld betyder unødvendige rentebyrder,

og fordi man ved gældsstiftelse hindrer, at næste generation kan vælge frit mellem de muligheder, der findes for den.

Vi skal løse vore egne opgaver og løse dem under hensyn til, at kommunale opgaver kun er sådanne, som vedkommer alle i kommunen uden undtagelse.

I vort nuværende samfund må borgerne dog gøre sig klart, at de kommunale råd først og fremmest skal administrere alle de love, som kommer fra Folketinget i en bred strøm året igennem, og som ikke alle er særligt vel gennemtænkte.

Det betyder i realiteten, at det højt lovpriste kommunale selvstyre, der i øvrigt aldrig har eksisteret, som væsentlig opgave får at skabe en fornuftig administration af alle de love, som enhver kommunalbestyrelse er forpligtet til at overholde.

Og dog er det ikke ligegyldigt, hvem vi vælger, for rådsmedlemmerne skal foruden at administrere det allerede vedtagne også tage beslutninger om nye opgaver og kontrollere disses gennemførelse, og dette fører tit til forhøjede driftsomkostninger og dermed forhøjede skatter. Derfor må langtidsvirkninger på såvel det økonomiske område som på det miljømæssige område grundigt undersøges, inden man vedtager nye investeringer.

Retsforbundet har ingen patentløsninger til tilbyde vælgerne; men da vi ikke varetager nogen gruppeinteresse, kan vi love vælgerne, at en stemme til Retsforbundet er en stemme for fornuftigt samarbejde til fordel for alle i kommunen.

Stem på Retsforbundets k

yre og nærdemokrati inistration

DET KOMMUNALE SELVSTYRE

E. Günther Nielsen
Hammerum

Et af lefterne i forbindelse med gennemførelsen af kommunalreformen i 1970 var, at der skulle tillægges de nye, større kommuner betydeligt mere selvstyre.

Fra Retsforbundets side advarede man imod at gennemføre „arealreformen“, for der var gennemført en opgave- og byrdefordeling mellem stat, amt og kommune. Denne advarsel sad de herskende politikere overhørig, og i dag begynder de sørgelige resultater at vise sig, nu da en delvis opgave- og byrdefordeling har fundet sted.

Resultatet er, at „selvstyret“ er blevet mindre end før 1970, for kommunerne skal stadigvæk have alting godkendt enten i amtet eller i et eller flere ministerier. Aldrig har de lokale råd været inde under så megen dobbeltadministration, som tilfældet er nu, og med de nye love om planlægning, miljø og sociallove, der er gennemført eller står umiddelbart foran gennemførelse, vil kommunerne blive pålagt endnu flere opgaver – af lovbinden art – der skal gennem mange instanser.

Kommunerne er blevet pålagt mange opgaver, og staten har „læstet“ udgifterne, der tidligere afholdtes via statskassen, over på kommunerne, men afgørelsen ligger stadig i de fleste tilfælde i enten amtsrådet, et direktorat eller i et ministerium.

Fra Retsforbundets side har man altid arbejdet henimod, at de, der sætter en aktivitet i gang, også må betale for dens gennemførelse.

Herved opnås der selvstyre, for det er nu engang de lokale kommunalbestyrelsesmedlemmer, der bedst ved, hvilken aktivitet der er formålstjenlig på stedet.

Retsforbundet sagde i forbindelse med kommunalreformen, at de kommunale amter burde nedlægges, og at man skulle arbejde med færre regioner, der skulle varetage f. eks. sygehusvæsen og overordnet vejvæsen, ligesom amtet skulle være det koordinerende led for de fællesopgaver, som primærkommunerne har. Også dette sad de herskende politikere overhørig, og der gennemførtes en amtsreform, som i dag kun kan betegnes som forfæjlet.

Retsforbundet mener, at amtskommunerne i deres nuværende form bør afskaffes, og at de fleste af opgaverne bør overgå til primærkommunerne, men vi erkender, at de politikere, der gennemførte kommunalreformen, ikke i dag vil være med til at afskaffe den.

Fra Retsforbundets side vil vi i kommunalbestyrelserne og i amtsrådene arbejde for, at amtsadministrationerne ikke får lov til at brede sig over endnu flere opgaver, idet vi ønsker disse lagt ud i primærkommunerne, hvor de skal løses efter det stedlige behov, kun herved får vi kommunal selvstyre, da beslutnings-, betalings- og gennemførelsesprocessen så følges ad.

Kun ved at stemme rætsstatstilhængere ind i de lokale råd, hvor de vil arbejde for en selvstyret kommunalpolitik, kan de få direkte indflydelse på en sund, selvstændig, lokal politik, der passer netop i den kommune, som de er medborger i.

KOMMUNERNES HANDLEFRIHED

Næsten alle politikere har udtalt, at det kommunale selvstyre skulle sikres og udbygges, men alligevel er det blevet stadig begrænset år efter år.

Tanken om, at kommunerne gennem de folkevalgte råd skulle bestemme om de ting, der angår borgerne i dagligdagen, er rigtig. Det må være sådan, at den enkelte borger har mulighed for at påvirke og kontrollere de beslutninger, der træffes om de fælles anliggender.

De problemer, der foreligger i kommunerne, er forskellige fra sted til sted afhængig af erhvervsstruktur, geografi, befolkningssammensætning og meget andet. Det er derfor umuligt at fastsætte fælles regler for løsningen af opgaverne.

Alligevel har man efterhånden spundet kommunerne ind i et net af begrænsninger, der påtvinger kommunerne ensartede løsninger.

Her skal nævnes tre faktorer, der medvirker til at mindske vælgerens mulighed for at påvirke beslutningerne og kontrollere udgifterne.

For det første har staten dels gennem de forskellige ministerier, dels gennem tilsynsrådene en stærk kontrol med kommunerne. Der gives påbud inden for en lang række områder, påbud, der i realiteten har frataget byrådene bestemmelsesretten og påtvinget kommunerne løsninger, der er kostbare og administrativt umulige. Man fastlægger normer inden for de forskellige sektorer for at sikre, at borgerne får samme betjening og samme standard af ydelser uanset kommune, men glemmer, at tanken netop er, at hver kommune selv skal afgøre, hvad der skal stilles til rådighed for borgerne, og selv skaffe midlerne hertil.

Det andet er den omstændighed, at kommunerne selv giver afkald på selvstyret for de områder, der endnu er tilbage. Gennem Kommunernes Landsforening afgøres efterhånden flere og flere sager.

Man udarbejder her fælles regler for en række områder, der binder kommunernes handelfrihed. Kommunernes Landsforening er efterhånden udbygget i et omfang, som man næppe forestiller sig. Et kæmpemæssigt direktorat, der er større end flere ministerier, er opbygget, officielt for at vejlede kommunerne, men i realiteten træffes en lang række beslutninger her. Vi har altså et organ med meget stor indflydelse på kommunernes beslutninger, men samtidig et organ, der ikke er undergivet nogen direkte kontrol fra vælgerne. Ledelsen vælges indirekte, og vælgerne har ingen indflydelse herpå.

For det tredje må nævnes, at kommunerne på visse tekniske områder deltager i samarbejde af stor økonomisk betydning for landet som helhed og for den enkelte borger. Her kan nævnes el-værkerne og kommunekemi.

Hvis man ser på el-værkerne, er der tale om uhyre kostbare anlæg af stor økonomisk betydning for borgerne. Ledelsen af disse værker udpeges også indirekte på en måde, så borgerne ingen indflydelse har. Disse valgmetoder, som man mente forladt ved Landstingets afskaffelse, trives i bedste velgående og sikrer, at der ikke kommer folk i ledelsen uden indviklede og uransagelige manøvrer. Det er vigtige og økonomisk vidtrækkende dispositioner, der finder sted i disse sammenslutninger, uden at befolkningen har nogen kontrol med beslutningerne og økonomien.

Det er derfor vigtigt i kommunalpolitik at sikre en mere direkte indflydelse og kontrol med disse sammenslutninger, så borgerne får indseende med dispositionerne og mulighed for at påvirke dem.

s.o.

andidater X ved liste >E<

Amtsrådsopgaver

Retsforbundets
næstformand
Poul Kristensen
Nustrup

Da vi fik praktiseret loven om storkommuner og amter, kom amterne i nogen grad til at virke som et omsvøbselement – et ekstra led sat ind imellem kommunerne og indenrigsministeriet – også kommuner, der hidtil havde kommunikeret direkte med ministeriet – og havde været de lokale administratorer af vor lovgivning på området – direkte ansvarlige over for ministeriet.

Det virker direkte i modstrid med de intentioner, der ligger bag drøftelsen om at gå over til at give kommunerne bloktilskud i stedet for refusioner i forhold til de faktiske udgifter.

Denne ændring vil stille kommunerne mere ansvarlige og mere selvstændigt og friere, og det vil være helt på denne linie at afvikle den politibetjente opgave over for kommunerne, de nye amter foreløbig har fået.

Men der er opgaver, som ikke egner sig for kommunal løsning – heller ikke med den nuværende kommunale størrelse.

Sygehusområder skal planlægges og administreres.

Amtsvejvæsen er et andet, mindre betydningsfuldt område.

Færdighedslov m. v. skal administreres – også under hensyntagen til det stigende behov for grønne områder.

Og der er andre opgaver, som ikke egner sig for løsning i kommunerne men i en større region.

Skal amterne overhovedet bestå, må fremtiden blive: at de opgaver, der er naturlige kommunale opgaver, er kommunerne ansvarlige for. De opgaver, der egner sig for regional løsning, er amternes opgave og ansvar.

Men dobbeltkontrollen og den delvise dobbeltadministration af kommunernes opgaver bør ophøre.

I de kommunale råd er det argumenterne der tæller!

siger gdr. Marius Christensen, Veggerby, medlem af Støvring kommunalbestyrelse i en samtale med Realitet.

Inden kommunesammenlægningen i 1970 var Marius Christensen sognerådsformand i Veggerby kommune, og fra 1970 medlem af Støvring byråd, valgt på en tværpolitisk liste, men ingen på hans hjemegn er i tvivl om, at Marius Christensen politisk tilhører Retsforbundet.

Vi har spurgt Marius Christensen, om det er muligt at føre retsstatspolitik i et byråd?

I kommunalpolitik er det først og fremmest de folkevalgte opgaver, siger M. Christensen, at administrere de love, folketingslovet har vedtaget; det er ikke ligegyldigt, hvordan disse love håndhæves. Lad mig nævne et eksempel. Land- og byzonenloven kan bruges til at samle al bebyggelse om en central by, men kan også administreres, så der kommer bebyggelse i mindre enheder, hvad jeg vil foretrække, for ikke at affolke landdistrikterne. Det er dog amterne, der har afgørelsen, hvad fremhæver vigtigheden af amtsrådsvalget.

Vi har ligningsarbejdet, hvor det er vigtigt, at borgerne får en så retfærdig behandling, som det er muligt.

Er det muligt for dig at overtale dine kolleger i byrådet til at praktisere Retsforbundets politik om, at der skal skelnes mellem offentlige opgaver og de opgaver, de private bedst selv kan løse?

Det er argumenterne, der tæller i kommunalpolitik, svarer Marius Christensen; jeg har således i mange tilfælde formået at vinde tilslutning for synspunkter, der sætter skarpt skel mellem offentlige og private opgaver, og skal jeg nævne nogle offentlige opgaver, er det f.eks. skoler, veje, kloakker, alderdomshjem, socialforsorg m.m. Men kommer der krav fra enkelte personer eller grupper, der kræver tilskud til f.eks. private veje, fritidsaktiviteter og andre hobbybetonede opgaver, som intet har med fællesskabet at gøre, men kun har til formål at tjene bestemte grupper, så står man stærk som retsstatsmand i kommunalbestyrelsen. Det vil ofte være muligt med saglige argumenter at påvirke udvalgsarbejdet og senere byrådet.

Du er altså ikke tilhænger af, at kommunen drager omsorg for borgernes adgang til musik og andre kulturelle aktiviteter?

Nej, siger Marius Christensen, det er en privat sag. Skulle kommunen rode sig ind i den slags opgaver, kan det let gå som i vores nabokommune, hvor der for offentlige midler er kursus i elbrygning, og det vil jeg altså ikke være med til.

Vi har slet ikke snakket om Retsforbundets jordpolitik, Marius Christensen?

Nej, det er sandt, men der er så mange opgaver i kommunalpolitik, hvor vi kan påvirke udviklingen til gavn for borgerne, men jeg har regnet ud og kan dokumentere, at alle i min kommune, der har under 100.000 kr. i grundværdi efter 13. alm. vurdering, vil have fordel af, om vi hævdede grundskyldspromillen, foruden det vil medvirke til at standse prisstigninger på jord. Jo, der er nok at tage fat på, så jeg håber, der overalt i landet kommer retsstatsfolk i de kommunale råd.

K.P.

Undertegnede ønsker:

- ☐ Nærmere oplysninger om DANMARKS RETSFORBUND
- ☐ Abonnement på ugebladet VEJEN FREM –
- ☐ årsabonnement kr. 64,00 ☐
- ☐ pr. kvartal kr. 18,00 ☐

- ☐ At indmelde sig i DANMARKS RETSFORBUND
- ☐ At indmelde sig i DANMARKS RETSFORBUNDS UNGDOM

Navn:

Stilling:

Adresse:

Sæt kryds ud for det ønskede

**DANMARKS
RETSFORBUND**

**Kroghsgade 1
2100 Kbh. Ø**

BYENS DOGTØYERER - TOLF. 61 - 90 0000

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk